

Posudek rigorózní práce Petra Horáčka

Dovolání v civilním soudním řízení

Předložená rigorózní práce má 117 stran vlastního textu, dále obsahuje seznam zkratk, seznam použitých zdrojů v členění na literaturu, internetové zdroje, právní předpisy, judikaturu a ostatní. Dále obsahuje abstrakt a klíčová slova v českém i anglickém jazyce. Práce tedy po formální stránce odpovídá požadavkům na rigorózní práce kladeným.

Volba tématu je vhodná, protože institut dovolání je velmi aktuálním tématem v civilním procesu, jak v teorii, v legislativních úvahách, i v soudní praxi. Téma tak rigoróznímu nabízelo mnohé diskutabilní otázky k posouzení a zaujetí vlastního stanoviska, této možnosti však autor příliš nevyužil.

K systematické práci: vedle Úvodu a Závěru se práce člení do sedmi částí. Prvé dvě jsou všeobecné, k pojmu civilního procesu a pojmu dovolání v jeho vývoji a také k procesním principům. Při nutně zkratkovitém vyjádření nepředstavují žádný přínos a na pouhý úvod do problematiky zabírají značnou část práce (cca 40 stran textu).

Jádrem práce jsou třetí až pátá část, které postupně zpracovávají přípustnost dovolání, úkony a řízení o dovolání, rozhodnutí o dovolání. Část šestá pojednává o vztahu dovolání a ústavní stížnosti, část sedmá o nové slovenské úpravě institutu dovolání v civilním řízení.

K Úvodu a Závěru práce mohu jen konstatovat, že oba víceméně stručně rekapitulují obsah práce. Jakékoliv vymezení výzkumného cíle práce v Úvodu chybí. V Závěru sice autor cíl práce zmiňuje, a to tak, že cílem bylo „popsat“ a „porovnat“ právní úpravu, chybí ovšem, že by měla též zhodnotit institut dovolání resp. jeho jednotlivé složky, jak v jeho vývoji, tak z teoretického hlediska popř. i jinak. Navíc, i toho „porovnání“ obsahuje práce dost málo, protože je zcela popisná.

V celkovém hodnocení mohu konstatovat, že posuzovaná práce je celkem kultivovaným popisem platného právního stavu, podaným na bázi zákonné úpravy, judikatury Nejvyššího soudu i nálezů Ústavního soudu ČR, učebnicové, komentářové a dílčí literatury, přičemž váhu těchto zdrojů autor v nejmenším nerozlišuje a vše přejímá tak, jak si ve zdroji (ovšem citovaném) přečetl. Pro

příklad: na str. 47 uvedený rozbor pojmu „ustálená rozhodovací praxe“, převzatý od jediného autora, je dost pochybný a od rigorózanta by se dalo očekávat, že se s ním bez dalšího nespokojí).

V posuzované práci jsem nenalezla žádnou věcnou chybu (až na jednu výjimku na str. 87, a to pokud jde o oprávnění soudu 1. stupně odmítnout dovolání pro nepřípustnost), avšak ani žádnou rigorózantovu vlastní úvahu, názor, či argumentaci. V práci prezentuje prakticistní přístup k tématu, spíše návod pro advokáta, jak vyhovět náročným požadavkům Nejvyššího soudu, než teoretické zpracování, jaké by akademická práce vyžadovala. Po formální stránce je zpracování celkem pečlivé, avšak nikoli zcela (viz např. chyba v číslování kapitol v části třetí, neopravené překlepy, komolení jména apod.).

Uvedená kritika však nevede k jednoznačnému negativnímu závěru ohledně posuzované práce. Jednak je třeba ocenit i to, že rigorózant šel ve své popisné práci do podrobností a ze svého úhlu pohledu ji zpracoval dostatečně pečlivě. Tedy projevil snahu a píli, byť poněkud jiným směrem, než vyžaduje práce akademická. Vedle toho je třeba vzít v úvahu, že rigorózant práci dokončoval v době uzavření škol z důvodu pandemie, a měl tudíž omezený resp. vyloučený přístup ke konzultaci, která by jej bývala mohla metodicky usměrnit.

Práci proto doporučuji k obhajobě, při níž by měl kandidát alespoň ústně doplnit to, co jeho písemná práce postrádá, tzn. zhodnotit aktuální popsany právní stav a vyjádřit jasně vlastní odborný názor na některé vybrané otázky (např. 1. Účel dovolání v civilním procesu, dovolání jako řádný či mimořádný prostředek. 2. Jak by měla být koncipována přípustnost dovolání, resp. jaké jsou nedostatky platné právní úpravy. 3. Vztah dovolání a ústavní stížnosti. 4. Může být pro nás v něčem inspirativní slovenský Civilný sporový poriadok z r. 2015 ?).

Teprve úspěšný výsledek obhajoby bude podle mého názoru určující pro celkový výsledek rigorózního řízení.

Prof. JUDr Alena Winterová, CSc

konzultantka

1.5.2021